

REDACTIONEEL GEDEELTE

GENEESKUNDIGE RECHTSPRAAK

Onder den titel „Wettelijke regeling der geneeskundige beroepsrechtspraak” bespraken wij in het Septembernummer van 1923 het feit, dat de Minister van Arbeid in een tafelrede had medegedeeld dat een Wetsontwerp in wording was, waarbij de rechtspraak van de Ned. Mij. tot bevordering der Geneeskunst wettelijke sanctie ontvangen zou.

Wij hebben toen als onze meening te kennen gegeven dat het vermoedelijk in de bedoeling van den Minister lag — *niet* om zonder meer de rechtspraak van die Maatschappij te sanctioneeren — maar om het mogelijk te maken de houders van het monopolie te kunnen treffen, voor die gevallen waar de strafrechter machteloos staat en daarbij de rechtspraak van bovengenoemde Maatschappij als voorbeeld te nemen, terwijl vermoedelijk ook de tandartsen daaronder zouden worden begrepen.

Die meening is juist gebleken en elders in dit nummer vindt men een Ontwerp afgedrukt dat beoogt het toezicht te regelen op de handelingen van Artsen, Tandartsen en Vroedvrouwen.

In bovengenoemd artikel schreven wij o.m.:

„Wij willen hieraan toevoegen dat ons inziens de invoering van een dergelijke Wet niet genoeg kan worden toegejuicht. Waar men den bezitter van het diploma van arts, apotheker of tandarts door zijn monopolie niet alleen beschermt tegen concurrentie, (al laat in de praktijk die bescherming veel te wenschen over) maar ook vrijwaart tegen eventueele gevolgen van zijn beroepshandelingen, is het bedenkelijk dat

er thans geen middelen zijn om dit monopolie te kunnen opheffen, wanneer blijkt dat de houder zich onwaardig heeft getoond hiervan een behoorlijk gebruik te maken."

Nu dit Ontwerp inderdaad verschenen is, en wij kennis hebben kunnen nemen van den inhoud, is deze opinie ongewijzigd en meenen wij dat een dergelijke regeling van groot nut zal blijken te zijn voor de toekomst, vooral ook om haar preventieve werking.

Thans immers kunnen de minder gewenschte elementen het aanzien van hun stand schade berokkenen zonder dat zij te treffen zijn, omdat zij zich wijselijk geplaatst hebben buiten eenig organisatorisch verband, of wel daaruit verwijderd zijn.

Is het aanhangige ontwerp Wet geworden, dan kunnen zij ook buiten die organisatie ter verantwoording worden geroepen, zonder zich aan een eventueele veroordeeling te kunnen onttrekken.

Een en ander maakt het mogelijk in de toekomst te kunnen handhaven diè regelen van beroepsethiek die men totnu toe voor den arts, den tandarts en de vroedvrouw voor behoorlijk hield.

En gelet op de teekenen des tijds, staat het te vreezen dat die mogelijkheid zal blijken geen luxe te zijn.

Over de details zouden opmerkingen te maken zijn, doch wij meenen diè in dit geval in de pen te kunnen houden.

Men heeft bij de voorbereiding van dit Ontwerp de gelukkige gedachte gehad, de belanghebbende groepen vooraf te hooren, zoodat zij in de gelegenheid zijn geweest hunne meeningen over een en ander kenbaar te maken.

Men mag aannemen dat deze vorm van rechtspraak de instemming heeft van alle betrokken partijen en het is derhalve te verwachten dat dit voorstel van Wet zonder veel moeite het Staatsblad bereiken zal. In dat geval hopen wij op de daaruit voortvloeiende consequenties terug te komen.

N.